

[Finansministeren.]

skal gerne gøre, hvad jeg kan, for at der ikke skal blive hindringer af den art, det ærede medlem omtalte.

Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil jeg først sige, at hans citat af mig var ikke helt korrekt. Jeg har ikke sagt, at når vi fik en bevilling tilbage uden nedskæring, var den under alle omstændigheder berettiget. Jeg har blot sagt, at når vi fik de aller, allerfleste bevillinger tilbage uden nedsættelse, så tydede det på, at man i det store og hele havde samme syn på disse ting, som vi havde. Jeg synes, der er lidt for meget i retning af at skubbe ansvaret fra sig, når det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard siger, at det er finansministeriets sag og ikke finansudvalgets at have overblik. Selvom jeg erkender den beskedenhed, der ligger i udtalelsen, synes jeg alligevel ikke, den er helt rigtig. Også af finansudvalget kan man kræve et vist overblik.

Så er der spørgsmålet om min noble karakter. Den tør jeg næsten ikke kommentere. Jeg har ikke kunnet lade være at lægge mærke til, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard altså gik med citatet af det ærede medlem hr. Jensen-Broby i lommen. Min noble karakter forhindrer mig i at fremsætte hypoteser om hvorfor.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg kan ikke tænke mig, det nogensinde skulle være imod noblessens love at gå med citater i lommen, men jeg kan måske føje til, at disse citater er indtil dette øjeblik ikke blevet benyttet overfor det ærede medlem hr. Jensen-Broby. Først da den højtærede minister provokerede, nævnte jeg det altså. De citater står til rådighed for de herrer. Jeg skal stadig undlade at citere.

Jeg må måske sige til den højtærede finansminister, at jeg ikke er enig i hans sidste betragtninger. Det kan ikke være rigtigt, at den for finanserne ansvarlige minister kan udtale sig sådan. Det er ham, der under hensyn til det overblik, finansministeriet har vedrørende landets almindelige finansielle stilling, har ansvaret for, hvad han vil fremsætte overfor finansudvalget, og jeg vil ganske åbent sige, at jeg har personlig den anskuelse, at den højtærede finansminister lader for meget slippe gennem soldet op til finansudvalget. Det siger jeg samtidig med, at jeg erkender, at jeg har stemt for de fleste, de allerfleste af de forslag, den højtærede finansminister har

stillet, fordi konkret, isoleret set kan man ikke indvende noget derimod; men set ud fra den almene opfattelse, som jeg mener landets finansielle stilling i øjeblikket giver anledning til, tror jeg, at der slipper for meget igennem.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg synes, det var en trist udtalelse, vi lige har fået, men jeg skal gerne tage konsekvensen. Fremtidig vil jeg ved fremsendelsen af forslag til finansudvalget have in mente, at i alt fald eet af dette udvalgs fremtrædende medlemmer ikke mener sig forpligtet til at have et almindeligt overblik over tingene.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg vil nødig netop overfor den højtærede finansminister bruge et udtryk, som hans udtalelse egentlig påkaldte, nemlig udtrykket klopfægteri. Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at han udmærket må kunne sætte sig ind i den tankegang, at man sidder i finansudvalget, og der kommer et forslag fra ministeren, som man, isoleret set, er enig i, hvorfor det er vanskeligt at gå imod det, idet man siger til sig selv: finansministeren mener under hensyn til landets hele finansielle stilling, at det er forsvarligt at fremsætte dette forslag.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg ønsker blot at sige, at hvis denne debat kunne medføre en fremskyndelse af de forhandlinger, der er i gang, med hensyn til forhandlingsmetoden i finansudvalget af de forskellige sager, så ville det være en fordel; hvis finansudvalget fra at være et udvalg, der beskæftiger sig med en forfærdelig masse petitessesager, blev et udvalg, der beskæftiger sig med centrale ting og tog alvorligt på dem, og i ringere grad tog alvorligt på en masse petitessesager, ville det være en stor fordel for forretningsgangen.

(Kort bemærkning).

Frede Nielsen: Den højtærede finansminister sagde om min kritik af regeringens Sydslesvigarbejde, at jeg her udtalte mig i stor almindelighed. Det er naturligvis rigtigt. Jeg har ikke fra denne talerstol villet gå i enkeltheder angående forholdene dernede, det kunne udnyttes af den nationale modpart. Den højtærede finansminister ved imidlertid, at jeg tidligere under for-